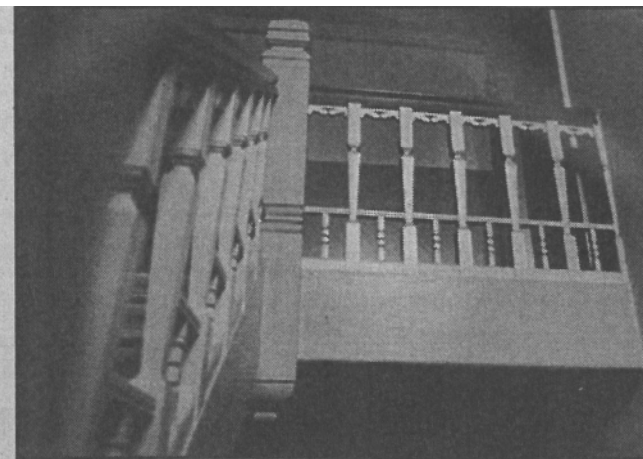
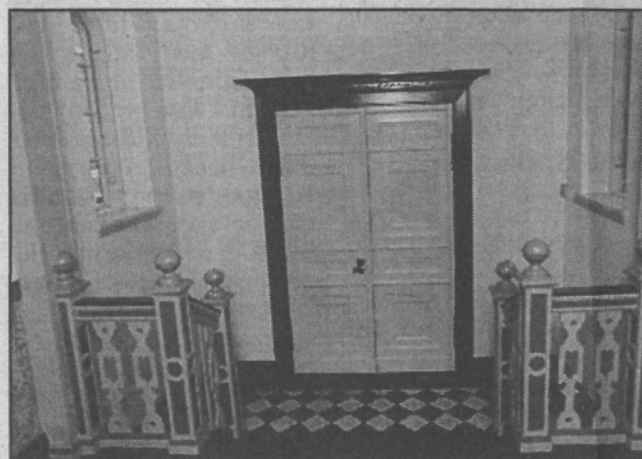

En gang myldrede det med liv på de blankfermiserede gange, hvor bænkene nu er tomme og stueorglet låst i.

Ingen går ind ad den brede hoveddør - den bliver man kun båret ud af. Sådan er traditionen i minde-boligen, der igennem de seneste år langsomt er blevet tømt for beboere.

119 år har boligerne på tag-etagen stået ubenyttet hen, fordi det ikke kunne betale sig at brandsikre.

Overalt i den gamle bygning har arkitekten H.F.H. Estrup kælet for detaljerne, som f.eks. ved trappen der fører op til den ubenyttede lofts-etage.

Arentzens Minde i Horsens skal være moderne ældreboliger

Tekst: Birte Kongshaug
Foto: Poul Klaysen

Et gavmildt testamente fra et bysbarn lagde for snart 100 år siden grundstenen til "Arentzens

Som et levn fra fortiden står bygningen stadig uberørt på hjørnet af Slots-gade og Gasvej i Horsens, næsten som en herregård i agtverdige afstand fra nye tider og tanker.

Men herregårds-stemningen rækker kun til dørtrinnet. Indenfor murene vidner de slidte trægulve og bare vægge om nøjsomhed og små kår.

Det var da også for at hjælpe de ubemidlede håndværkerfamilier og deres enker, at stiftelsen blev bygget i 1894 til 1896.

Hans Christian Arentzen hed bysbarnet, som i sit testamente skænkede Horsens kommune godt 90.000 kr.

Han blev født i Horsens den 6. august 1817, som søn af Jens Arentzen og Karen Maria Hansdatter, og 17 år gammel blev han væverlærling hos Nicolai Mathisen i Kildegade.

Derefter rejste Arentzen fra byen, hvorhen vides ikke. Ved folketællingen i 1840 boede han ikke i Horsens, og han dukkede først op igen 11 år efter ved optællingen i 1845, da han blev

registreret som ugift væversvend boende i Borgergade 186 i København.

Seks år senere viste en ny folkeoptælling, at Hans Christan Arentzen var flyttet til Holmens Kanal 6 i en ejendom, han selv ejede. Han havde nu titel af gigtklæde-fabrikant.

Arentzens blev boende ved Holmens Kanal til sin død den 7. oktober 1892, og ifølge hans eget testamente var han hele livet ugift og havde ingen børn.

Det bar muligvis været årsagen til, at han testamenterede sin formue til sin fødeby.

Hans ønske var, at pengene skulle bruges til at bygge en stiftelse for, og desuden skulle kommunen forpligtige sig til for evig tid at vedligeholde Arentzens gravsted i Horsens.

På et byrådsmøde i november 1892 modtog kommunen gaven og derefter

blev den kendte Horsens-arkitekt H.F.H. Estrup sat på opgaven.

Bygningen stod færdig i 1896. Den havde kostet 78.720 kr. og indeholdt dengang 14 enkelt- og 11 dobbeltværelser fordelt på tre etager.

Der var tale om friboliger, og driften blev i mange år betalt af restbeløbet fra arven. Men i 1967 kunne regnskabet ikke længere løbe rundt, og kommunen fik tilladelse til at opkræve en årlig afgift af beboerne til dækning af hverdagens udgifter. Det er også Horsens kommune, der i dag står for udlejningen af mindeboligerne, som der ikke længere er så mange af.

På grund af krav om brandsikring blev lejlighederne i tagetagen i 1975 nedlagt, og i dag er der kun ni beboere tilbage i Arentzens Minde - resten står tomt.

De små - men hyggelige boliger kan ikke længere leve op til tidens krav om ældreboliger. Beboerne er fælles om fire toiletter og to badeværelser, der er ingen elevator, og især et-rums lejlighederne er meget små.

Derfor står Arentzens Minde nu øverst på ønskesedlen over nye ældreboliger i Horsens.

For godt otte mill. kr. kan bygningen laves om til 19 moderne ældreboliger, og ifølge formanden for sundheds- og socialudvalget, Karsten Bjerregaard (S) er der tale om realistiske planer.

Bygningen har høj bevaringsværdi, og ombygningen vil derfor også tage hensyn til de detaljer og det særpræg, som Estrup for snart 100 år siden skabte.